

ærede Medlem. Jeg spørger, om nogen anden optager dem. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er de altsaa bortfaldne.

Poul Rasmusen: Der staar endnu tilbage for mig at omtale Ændringsforslag Nr. 17. Dette Ændringsforslag er i og for sig ret karakteristisk. I det af den høje Regering fremsatte Lovforslag stod der, at indtil en bestemt Dato kunde med enkelte Undtagelser Tjenestemændene beholde deres Bierhverv. Dette, at sætte en bestemt Dato, selv om det er grundet i et Hensyn, som i denne Relation maa kaldes ganske uvedkommende, nemlig Hensynet til, at der i Løbet af disse Aar har fundet en Lønstigning Sted paa ganske normal Vis, forekommer mig ganske urigtigt. Er det forkasteligt, urigtigt og lovstridigt, at en saadan Mand har Bierhverv, kan man ikke sige: Det er lovstridigt og forkasteligt, at du har det, vi vil dog lade det gaa til 1917 eller 1918, men naar vi naar til den Tid, skal det falde bort. Det er selvfølgelig heller ikke konsekvent at sige: Det er lovstridigt og urigtigt, at disse Personer har de Bierhverv, men lad det nu gaa, vi lader dem beholde dem, de har, saa længe de sidder i Embedet. Dette er selvfølgelig heller ikke konsekvent, men da jeg staar overfor Valget mellem de to Standpunkter: det efter min Mening ganske urigtige og forkastelige at sætte en bestemt Dato, paa hvilken de paagældende skal afgive deres Bierhverv, og saa give en Bestemmelse om, at de maa besidde dem, saa længe de er i Embedet, indtil de avancerer, saa forekommer det mig, at det sidste, uagtet jeg heller ikke finder det rigtigt, er at foretrække.

Ud fra de her anførte Betragtninger skal jeg tillade mig at anbefale de af Mindretallet foreslaaede, af mig nu omtalte Ændringer.

C. C. Andersen: Jeg vil gerne henvende de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa det Ændringsforslag, som er stillet af et Mindretal under Nr. 7 til § 3. Dette Ændringsforslag, som for øvrigt er i Overensstemmelse med en Henstilling, jeg tillod mig at fremsætte her i Salen under Sagens første Behandling, gaar ud paa at faa optaget en Bestemmelse om, at Ministre ikke maa have Ansættelse eller indtage ledende Stillinger i Virksomheder, der er undergivne Statens Kontrol. Naar Mindretallet har stillet dette Ændringsforslag, er det særlig af Hensyn til de Embedsmænd, hvis Opgave det er at udøve denne

Statskontrol, thi det maa sikkert erkendes, at disse Embedsmænd kommer i en meget vanskelig Stilling, naar de faar den Opgave at kontrollere en Virksomhed, i hvis Ledelse en eller flere Ministre har Sæde. Vi har jo for øvrigt set, hvilke uheldige Følger denne Ordning har haft. Vi saa det, den Gang den store Katastrofe overgik den sjællandske Bondestands Sparekasse. Da saa vi, at den Embedsmand, som havde den Pligt at udøve Kontrol overfor denne Institution, lod denne Pligt vige for Hensynet til de to Ministre, der sad i Institutionens Ledelse. Jeg nævner ikke dette for at bebrejde vedkommende Embedsmand noget, idet jeg er af den Opfattelse, at han har udøvet sin Virksomhed under ganske særdeles vanskelige Forhold. Jeg har i øvrigt faaet denne Opfattelse bekræftet ved at gøre mig bekendt med den Skrivelse, som Sparekasseinspektøren i 1910 tilstillede Indenrigsministeriet, hvori han gør Rede for og giver en Fremstilling af sit Forhold til den sjællandske Bondestands Sparekasse. I denne Skrivelse, som er optaget i Rigsretstidenden, findes en Udtalelse, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse ønsker at oplæse, fordi det forekommer mig, at den yder et godt Bidrag til Belysning af det Spørgsmaal, som det af Mindretallet stillede Ændringsforslag omhandler. Udtalelsen, som findes paa Side 319, lyder saaledes: „Overfor to Ministre stod jeg altsaa som den underordnede Embedsmand, hvis Opgave det var at kontrollere dem. At et saadant System er absolut fordømmeligt, turde være indlysende. Her maa Embedsmanden altid komme til at trække det korteste Straa. Han maa blive Offeret, hvis noget Offer skal bringes for at opretholde Systemet“. Det forekommer mig, at der her er udtalt en meget skarp Dom over det Forhold, hvorunder vedkommende Sparekasseinspektør maatte udøve sin Gerning. Det er under Hensyn hertil, Mindretallet mener, at Lovgivningsmagten bør træde til for at forebygge, at noget lignende skal kunne finde Sted i Fremtiden, og Mindretallet mener, at det vil kunne forebygges, hvis det lykkes det at faa sit Ændringsforslag vedtaget. Jeg havde i øvrigt ventet, at dette Ændringsforslag havde fundet noget større Tilslutning, end Tilfældet er, endskønt jeg maa sige, at nogen egentlig Modstand har det ikke mødt. Der er ikke fremført saglige Grunde imod det, og jeg har endogsaa hos forskellige ærede Medlemmer, som ikke er Medforslagsstillere til dette Ændringsforslag, sporet en vis Sym-